

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BMI0137

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ហួន ចាន់រីន ភេទស្រី អាយុ៥៣ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: “ប្រជាជនធ្វើការកងចល័ត”

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិជ្រោយក្រវ៉ា ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

សម្ភាសន៍ថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៥៥:២០

២៨ទំព័រ

វណ្ណៈ: អញ្ជើញថ្ងៃនេះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ហើយខ្ញុំឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ ខ្ញុំមកពីអង្គការ
មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ហើយខ្ញុំមកដល់ភូមិជ្រោយក្រវ៉ាដែលទាក់ទងនៅក្នុង
សម័យខ្មែរក្រហម ផ្ដោតពីឆ្នាំ៧៥ដល់ឆ្នាំ៧៩ អីចឹងនៅក្នុងអំឡុងពេលហ្នឹង តើប្រជាជនជួប
ការលំបាកយ៉ាងម៉េចខ្លះ ហើយដូចជានៅក្នុងភូមិយើងក្រោយមក៧៩ទៀត តើយើងធ្វើអី
បង្ករបង្កើនដល់យ៉ាងម៉េច ហើយប្រជាជនមានជីវភាពយ៉ាងម៉េច? អាហ្នឹងខ្ញុំចង់ដឹងរឿងរ៉ាវ
ហ្នឹងបន្តទៀតណាម៉ឺងណា? ហើយចាំមិននិយាយព្រាបន្តិច អញ្ជើញបទសម្ភាសន៍ជាមួយម៉ឺង
ហ្នឹងតើមិនអនុញ្ញាតឱ្យខាងខ្ញុំហ្នឹងយកទៅប្រើការដូចជា សរសេរជាសៀវភៅទស្សនាវដ្តីឱ្យ
ក្មេងជំនាន់ក្រោយបានដឹងបានឮ បានទេម៉ឺង?

រីន: បា!

វណ្ណៈ: អត់អីទេម៉ឺង?

រីន: បា!

វណ្ណៈ: អញ្ជើញជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះម៉ឺង តើម៉ឺងឈ្មោះអីដែរ?

រីន: ឈ្មោះ ហួន ចាន់រីន ។

វណ្ណៈ: អត់មានឈ្មោះក្រៅទៀតទេម៉ឺង?

រីន: អត់ទេ ប្រើតែឈ្មោះមួយនេះ ។

វណ្ណៈ: ចុះម៉ឺងអាយុប៉ុន្មានហើយ?

រីន: អាយុ៥៣ ។

វណ្ណៈ: ប្តីម៉ឺងឈ្មោះអីដែរ?

រីន: ឈ្មោះ ធីម សិត ។

វណ្ណៈ៖ កាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?

វិនៈ អាយុ៦០ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ សព្វថ្ងៃមានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

វិនៈ មានកូន៥នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ៥នាក់ហ្នឹងស្រីប៉ុន្មានដែរ?

វិនៈ ស្រី៣នាក់ ប្រុស២នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ឪពុកមីងឈ្មោះអីដែរ?

វិនៈ ឈ្មោះ ហួន សារឿង ។

វណ្ណៈ៖ ចុះម្តាយ?

វិនៈ សង ណាយ ។

វណ្ណៈ៖ កាត់ទាំងពីរស្លាប់ឬក៏នៅរស់?

វិនៈ នៅរស់មួយ ទើបតែស្លាប់មួយ ។

វណ្ណៈ៖ រស់ម្តាយ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ បងប្អូនរបស់មីងទាំងអស់មានប៉ុន្មាននាក់?

វិនៈ ងាប់អស់២នាក់ហើយ នៅសល់តែនាក់ទេ ទាំងអស់៥នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ នៅសល់ប៉ុន្មាន?

វិនៈ សល់៣នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយ២នាក់ទៀតស្លាប់ក្រោយ៧៧ ឬក៏ស្លាប់ជំនាន់ខ្មែរក្រហម?

វិនៈ ក្រោយ៧៧ គេចូលប្ទន់ គេប្ទន់យកម៉ូតូ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងមីង ស្រុកកំណើតរបស់មីងហ្នឹងនៅកូមិអី?

វិនៈ នៅកូមិប៉ោយក្ស៊ីង ដល់ពេលគេជម្លៀសចេញទៅចូលនៅប៉ោយក្ស៊ីងវិញដដែល គេដកខ្ញុំ ដាក់ក្រុមចំរុះ ។

វណ្ណៈ៖ ឃុំហ្នឹងគេហៅឃុំព្រះនេត្រព្រះហ្នឹង?

វិនៈ បា! ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ។

វណ្ណៈ៖ ស្រុក?

វិនៈ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ពីដើមខេត្តបាត់ដំបង?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ចុះឥឡូវនៅភូមិហ្នឹងដែរ?

វិនៈ បា! នៅភូមិហ្នឹងដែរ ។

វណ្ណៈ៖ តែខេត្តបន្ទាយមានជ័យវិញ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ភូមិឃុំនៅដែរទេ?

វិនៈ បា! នៅដែរ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងមីង ខ្ញុំចង់ឲ្យមីងនិយាយកាលពីមីងនៅពីតូច បានរៀនសូត្រទេ?

វិនៈ រៀនបាន៣ថ្នាក់ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងមីងរៀនបានថ្នាក់ទី១០ ចាស់?

វិនៈ រៀនទី៧ បានកន្លះខែ គ្រៀមរ៉ាកង់តូចគេឈប់ ។

វណ្ណៈ៖ រៀននៅសាលាណា?

វិនៈ រៀននៅសាលាព្រះនេត្រព្រះ ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ។

វណ្ណៈ៖ សាលាបឋមព្រះនេត្រព្រះ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានមីងឈប់រៀនត្រឹមថ្នាក់ទី១០ ទី៧ បានពាក់កណ្តាលអីចឹង?

វិនៈ កាលហ្នឹងគេកំពុងផ្អើល ស្រុកសង្រ្គាម ។

វណ្ណៈ៖ ស្រុកមានសង្រ្គាម?

វិនៈ បា! គេផ្អើល រត់ត្រដេកត្រដុបទៅព្រៃ ។

វណ្ណៈ៖ ស្រុកសង្រ្គាមហ្នឹងសង្រ្គាមយ៉ាងម៉េច មីងជួយរៀបបន្តិចបានទេ ដូចថាវាមានហេតុការណ៍ អីកើតឡើងនៅក្នុងសម័យហ្នឹង?

វិនៈ សង្រ្គាមកាលនោះបាញ់គ្នា កាលហ្នឹងប៉ុល ពត បាញ់លន់ លន់ ហើយមានទម្លាក់គ្រាប់បែក ទម្លាក់អី ផ្អើលខ្លាចទៅមិនហ៊ានទៅរៀនទៅ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងនៅក្នុងភូមិហ្នឹងមាននេះមានអីទេ?

វិនៈ នេះតែបៀតក្នុងភូមិនេះ នេះតែឃុំ ភូមិនេះមានគ្នាក៏ស្លាប់ទៅ ហើយស្លាប់យាយខ្ញុំអស់ ម្នាក់ ដែលបាញ់គ្នា ។

វណ្ណៈ៖ អាហ្នឹងស្លាប់ដោយសារបាញ់ មិនមែនស្លាប់ដោយសារទម្លាក់ក្រាប់បែកទេ?

វិនៈ ទេបាញ់ វាចូលមកវ៉ែទៅហើយវាបាញ់សម្លាប់ហ្នឹង ហើយខ្ញុំនៅក្នុងទៅជាមួយយាយ ដល់ពេលនៅក្នុងអីចឹងមានអ្នកណាមើលចាប់ផ្ដើម ខ្ញុំនៅអាយុប៉ុន្មានហ្នឹងកាលហ្នឹង នៅអាយុប្រហែល១៣-១៤ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងរយៈពេលហ្នឹងមិនឈប់រៀនដោយសារសង្គ្រាមរត់លូនអញ្ចឹងទេ?

វិនៈ បា! ដល់ពេលយាយស្លាប់អញ្ចឹងទៅ ខ្ញុំក៏ខានរៀន ហើយម្តាយនៅបាក់ដំបង ហើយខ្ញុំនៅជាមួយយាយឯនេះ ដល់ពេលមែឌីបកពីបាក់ដំបងមកវិញបានតែ២ថ្ងៃ គេបិទផ្លូវឡានហ្នឹង កុំអីបែកគ្នា ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងនៅហ្នឹង មិនមានដឹងពេលឆ្នាំរដ្ឋប្រហារទម្លាក់សម្តេចសីហនុហើយ តើខាងខ្មែរក្រហមមានចូលមកលុកលុយក្នុងភូមិហ្នឹងទេ ខាងលេខាអីគេមានមកយោសនាទេ?

វិនៈ ទេ អត់ទាន់មានចូលទេ ស្រាប់តែវាចូលមកវ៉ែហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងពេលមិនឈប់រៀន មានទាហានលន់ ណុល នៅចូលក្នុងភូមិហ្នឹងនៅឡើយ ឬក៏ថយចេញទៅក្រៅ?

វិនៈ ទាហាននៅក្នុងនេះ នៅពេញនេះឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចុះ៧/១-៧/២-៧/៣អី ទាហានលន់ នល់ យ៉ាងម៉េចដែរ?

វិនៈ កាលហ្នឹងអត់ទាន់វ៉ែបានទេ វាវ៉ែបានតែរៀបចប់ វាអត់មានឈរជើងទេ វ៉ែរួចវាដកចេញ ។

វណ្ណៈ៖ វ៉ែជាមួយទាហានខ្មែរក្រហមហ្នឹង?

វិនៈ បា! លន់ ណុល វ៉ែជាមួយខ្មែរក្រហម ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងបងប្អូនមិនអី មានដែលបានចូលបម្រើទៅខាងខ្មែរក្រហមទេ ខាងលេខា?

វិនៈ អត់ទេ កាលហ្នឹងនៅក្នុង ។

វណ្ណៈ៖ ចុះនៅខាងលន់ ណុល មានទេ?

វិនៈ អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះមិនកូនទីប៉ុន្មាន?

វិនៈ កូនទី១ ។

វណ្ណៈ៖ បងគេ?

វិនៈ បា! បងគេ ហើយអាប្អូនៗនោះនៅក្នុង ហើយខ្ញុំនៅស្ទើរជាងនេះទៀតហ្នឹង មានទាន់ធំណា ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងគ្រាប់បែកអត់មានទម្ងាក់នៅក្នុងភូមិនេះទេ គឺតាមជាយូរទេ?

វិនៈ ទម្ងាក់នៅស្រះ ។

វណ្ណៈ៖ ទម្ងាក់តាមស្រះ?

វិនៈ បា! តាមស្រះហ្នឹងទម្ងាក់២គ្រាប់ ។

វណ្ណៈ៖ អំ! តេហៅភូមិស្រះ?

វិនៈ បា! ទម្ងាក់នៅហ្នឹង នៅភូមិស្រះ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយមានស្លាប់មនុស្សទេ?

វិនៈ កាលនោះខ្ញុំនៅតូច កាលហ្នឹងនោះអស់ដុះមួយ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងដល់ពេលចូលដល់ខ្មែរក្រហមកាន់កាប់នៅហ្នឹង មិនមានដឹងទេ កាន់កាប់ដូចថាឆ្នាំណាខ្មែរ
ក្រហមកាន់កាប់ក្នុងភូមិ?

វិនៈ វាគ្រាន់តែចូលវែងរួចក៏វាចេញទៅវិញ ដល់ចូលមកចុងក្រោយឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ
កាលហ្នឹង ដូចជា៧៥ ចប់ហើយវាចូលមកកាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹង៧៥ ពេលឆ្នាំ៧៥ពេលខ្មែរក្រហមចូលមកដល់ដំបូង តើប្រាប់ប្រជាជនឲ្យធ្វើអីខ្លះ?

វិនៈ ពេលដែលវាចូលមកដល់ដំបូង វាដេញជម្លៀសយើងចេញហ្នឹង ជម្លៀសទៅនៅក្នុងភូមិដី
វាជម្លៀសទៅហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងកាល៧៥ ហ្នឹងវាជម្លៀសទៅក្នុងភូមិដី?

វិនៈ បា! បកពីភូមិដីទៅនៅស្រះទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ទៅស្រះទៀត?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ទៅក្នុងភូមិដីបានរយៈពេលប៉ុន្មាន បានទៅស្រះទៀត?

វិនៈ ប្រហែលជា៧ថ្ងៃ ៧ថ្ងៃវាឲ្យឡើងមក ឡើងបាន៣ថ្ងៃរួចបានវាជម្លៀសទៅស្រះទៀត ។

វណ្ណៈ៖ តែ៣ថ្ងៃទេ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ហើយបានទៅស្រះ?

វិនៈ អាស៍! ពេលទៅនោះ៧ថ្ងៃ ដល់ពេលបាន៧ថ្ងៃបានបកជម្លៀសទៅស្រះ បានមកនៅភូមិ
ហ្នឹង៣ថ្ងៃ បាន៣ថ្ងៃហើយបានវាជម្លៀសទៅស្រះទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ទៅស្រះហ្នឹងរហូតដល់ពេលណា?

វិនៈ ទៅស្រែះហ្នឹងត្រាន់ដែរហ្នឹង ។

វណ្ណៈ បានមួយឆ្នាំទេ?

វិនៈ បា! ប្រហែលជាមួយឆ្នាំដែរហ្នឹង យើងទៅខែចេត្រ ព្រោះរួចអញ្ជឹងខែនេះបានឡើងមកវិញ មិនដល់មួយឆ្នាំទេ ប្រហែលជា៧ខែ ។

វណ្ណៈ ៧ខែហើយ ត្រលប់មកចូលក្នុងភូមិដោយភ្លៀងនេះវិញ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ ដល់ភូមិដោយភ្លៀងហ្នឹងវិញ តើនៅក្នុងភូមិហ្នឹងដូចជា ថ្នាក់ដឹកនាំដំបូងអ្នកស្រុកអ្នកភូមិយើង ដែរឬអ្នកមកពីចម្ងាយ?

វិនៈ អ្នកភូមិដងអ្នកមកពីចម្ងាយផង ។

វណ្ណៈ អ្នកមកពីចម្ងាយតាមដីប្រហែលជាចុងក្រោយមកទៀតទេ ដិតបែក៧៩ បានមានអ្នកថ្មី?

វិនៈ បា! មុនដំបូងអ្នកភូមិនេះឯងក្តាប់ ។

វណ្ណៈ ពីណាទេ?

វិនៈ តាហ្វឿន ។

វណ្ណៈ តាហ្វឿន ពីឆ្នាំណាដល់ឆ្នាំណា ពី៧៥ដល់ឆ្នាំណា?

វិនៈ កាលហ្នឹងខ្ញុំគេបញ្ជូនទៅចល័តបាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ អីចឹងមិនអត់ដឹងទេ?

វិនៈ បា! អត់ដឹងទេ ដឹងតែតាហ្វឿន ។

វណ្ណៈ ក្រោយមក តាហ្វឿន គេចាប់ខ្លួនគាត់ប្តីក៏គាត់នៅរស់ដល់សព្វថ្ងៃហ្នឹងដែរ?

វិនៈ គាត់នៅរស់ គេទម្លាក់គាត់ចេញពីខាងសៀមរាបមកក្តាប់ម្តង ដល់សៀមរាបរួចបាន ខាងនិរតីគេក្តាប់បណ្តើរៗគ្នា ខាងសៀមរាបគេសម្លាប់ចោលម្តង រួចបានខាងនិរតី ខាង និរតីរួចបានសៀមរាបទៀត វាប្របូកប្របល់គ្នាណា ដូចជាមកម្តងគេសម្លាប់ម្តង ហើយមក ម្តងក្តាប់ទៀត ។

វណ្ណៈ អីចឹងនៅនេះសម្លាប់ក៏សម្លាប់ ហើយអត់បាយក៏អត់បាយ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ វេទនាដែរអីចឹង?

វិនៈ បា! ក្នុងភូមិហ្នឹងវេទនា ។

វណ្ណៈ ចុះម៉ឺន ឆ្នាំណាម៉ឺនទៅកងចល័ត ឆ្នាំ៧៥ខ្មែរក្រហមចូលមកហ្នឹង?

វិនៈ បា! ឆ្នាំ៧៥ ខ្មែរក្រហមចូលមកខ្ញុំចេញចល័តរហូត ។

វណ្ណៈ ដល់បែកយួនចូលហ្នឹង?

វិនៈ បា! ដល់យួនចូលតែម្តង ។

វណ្ណៈ ដូចជាពី៧៥ ទៅកងចល័តហ្នឹង កាលហ្នឹងពីណាមកហោម៉ែនឲ្យទៅកងចល័ត?

វិនៈ កាលនោះក្នុងភូមិនេះឯងគេចាត់ឲ្យទៅ ។

វណ្ណៈ ក្នុងភូមិ តាហ្វឺន ហ្នឹងមែន?

វិនៈ បា! តាហ្វឺន ។

វណ្ណៈ ចុះចេញទៅកងចល័តហ្នឹង ដែលមកជួបម៉ែឪល្លាចៗវិញទេ?

វិនៈ អត់ទេ គេបញ្ជូនទៅនោះអត់ដែលបានជួបទេ ខ្ញុំទៅនោះជិតមួយឆ្នាំ ដូចជាមកជួបអញ្ជឹងបាន នៅ៤-១០ ថ្ងៃវារើសឲ្យទៅទៀត បញ្ជូនយើងទៅទៀត ។

វណ្ណៈ កងចល័តនៅម៉ូណា?

វិនៈ អាមុនដំបូងនៅគោករំបេកទី១ ។

វណ្ណៈ គោករំបេកហ្នឹងគេឲ្យធ្វើអីខ្លះ?

វិនៈ លើកទំនប់ គោករំបេកទី១ ទៅខាងប៉ូត្រូកទី២ ប៉ូត្រូកគេឲ្យប្រគល់ បកពីប៉ូត្រូកមកខ្ញុំនៅគេហៅ ស្តីគេទេ គេហៅស្វាយ នៅកងវ៉ា ។

វណ្ណៈ អីចឹងឥឡូវខ្ញុំចង់ទៅគោករំបេកសិន គេឲ្យលើកទំនប់ហ្នឹងលើកយ៉ាងម៉េច?

វិនៈ បន្តិកាន់អញ្ជឹងវាឲ្យយើងឈរតត្តា គេអ្នកកាប់ហើយយើងអ្នកហុច ចាក់ហើយហុច គេឈរ តម្រៀបត្រាអញ្ជឹង ។

វណ្ណៈ កាលជំនាន់ហ្នឹងគេអត់ទាន់វាសម្រែកចែកទេ?

វិនៈ បា! នៅលើកកម្លាំង ឈរតម្រៀបយើងរុញគ្នាទៅ ហុចតត្តា ។

វណ្ណៈ លើកបន្តិកតត្តា?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ អីចឹងកាលហ្នឹងមិនទាន់មានដែនការដាក់ម៉ែត្រគីបទេ?

វិនៈ អត់នៅ អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ ចុះនៅលើកទំនប់ហ្នឹងពីណាគេគ្រប់គ្រង?

វិនៈ ខ្ញុំអត់ស្គាល់គេទេ ។

វណ្ណៈ អត់ស្គាល់ទេ?

វិនៈ បា! អត់ស្គាល់ទេ សុទ្ធតែពួកយោធាទាំងអស់អ្នកដែលកាន់កាប់ហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ យោធាកាន់កាប់កងចល័ត?
 វិនៈ បា! ហើយខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេកាលហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ លើកទំនប់ ដែលមិនដឹងលើកទំនប់ត្រូវហ្នឹង តើទំនប់ហ្នឹងគេលើកធ្វើអី?
 វិនៈ គេលើកដើម្បីកាត់យកទឹកមិនដឹង មិនដឹងគេលើកយ៉ាងម៉េចដឹង អាទំនប់ដើមគរ៣ដើមចុះទៅ
 វាលអញ្ជឹងណា ចុះទៅខាងត្បូងអីចឹងណា បៀតភ្នំស្រុកណា
 វណ្ណៈ ទំនប់ទប់ទឹក?
 វិនៈ បា! ទប់ទឹក ។
 វណ្ណៈ ទប់ទឹកយកធ្វើស្រែ?
 វិនៈ បា!
 វណ្ណៈ ធ្វើហើយទេទំនប់ហ្នឹង?
 វិនៈ ហើយ ធ្វើហើយ ។
 វណ្ណៈ មានប្រវែងប្រហែលជាប៉ុន្មានម៉ែត្រ មិនអាចស្មានបានទេ?
 វិនៈ ប្រហែលជា៤គីឡូ ។
 វណ្ណៈ ៤គីឡូឆ្ងាយណាស់?
 វិនៈ ឆ្ងាយ ។
 វណ្ណៈ ហួសវត្តទៅទៀតអីចឹង?
 វិនៈ បា! ឆ្ងាយជាងវត្តទៀត កាលហ្នឹង៤មិនដឹង៥មិនដឹង កាលហ្នឹងពួកគេនិយាយដែរ តែភ្លេច
 ធ្លាក់ដល់មាត់ស្ទឹង ។
 វណ្ណៈ អីចឹងប្រហែលជា៥គីឡូហើយ?
 វិនៈ បា! វាឆ្ងាយដែរ ឆ្ងាយសន្ធឹម ។
 វណ្ណៈ អីចឹងដូចការលើកទំនប់ហ្នឹង តើមិនមានឃើញមនុស្សច្រើនទេ?
 វិនៈ ច្រើន ។
 វណ្ណៈ ប្រហែលជាប៉ុន្មានពាន់ប៉ុន្មានម៉ឺននាក់ទៅ?
 វិនៈ ប្រហែលជាចូលម៉ឺន ព្រោះឃើញគម្រៀបគ្នាមើលទៅឃើញក្បាលឡើងកកក្នុង ម៉ាតំបន់៥ គេ
 ប្រមូលចូលទាំងអស់មួយកន្លែងតែម្តង ។
 វណ្ណៈ មានប្រុសមានស្រី?

វិនៈ ចាំ! ប្រុសស្រី ចាស់ក្មេង ។

វណ្ណៈ កាលលើកទំនប់៧៥ ហ្នឹងមានអ្នកភ្នំពេញមកនូវ?

វិនៈ ទេ មិនទាន់មកទេ មានតែកម្លាំងយើងអ្នកស្រុកហ្នឹង ដល់ចប់ទំនប់ហ្នឹងបានអ្នកភ្នំពេញមកតាម ក្រោយ ។

វណ្ណៈ ចុះទំនប់ហ្នឹង កាលលើកទំនប់ហ្នឹងតើអ្នកដែលនៅក្នុងចល័តហ្នឹងជួបការលំបាកនូវ ដូចជាការ ហូបចុកមានគេយកទៅសម្លាប់នូវ ឬក៏មិនទាន់ទេ?

វិនៈ សម្លាប់ហើយ មានសម្លាប់បណ្តើរៗហើយ ។

វណ្ណៈ សម្លាប់ហ្នឹងដោយសារមូលហេតុអី?

វិនៈ វាថាប្រវត្តិយើងទាហាន យើងនិយាយខុសមួយម៉ាត់ពីរម៉ាត់អីក៏គេយកទៅសម្លាប់ដែរ ។

វណ្ណៈ អាហ្នឹងទំនប់ហ្នឹងទំនប់៧៥ មែន?

វិនៈ ចាំ!

វណ្ណៈ លើកដល់ឆ្នាំណាបានហើយ?

វិនៈ ប្រហែលជាមួយឆ្នាំបានហើយ ។

វណ្ណៈ ដល់៧៦?

វិនៈ មិនដល់មួយឆ្នាំទេ ប្រហែលជាមួយខែ ។

វណ្ណៈ លើកល្បឿនម្ល៉េះ៤-៥ គីឡូ ។

វិនៈ ចុះបើកម្លាំងរាប់ម៉ឺននាក់ មិនមែនកម្លាំងតិចណា ចាំមើលទៅអញ្ជឹងក្បាលមនុស្សឡើងហាប់ មួយតំបន់៥ ទៅកប់តែមួយកន្លែង ។

វណ្ណៈ អាហ្នឹងគេហៅតំបន់៥?

វិនៈ គេហៅតំបន់៥ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងម៉ឺនស្គាល់គណៈស្រុកគណៈអីទេ?

វិនៈ គណៈស្រុកអត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ តាជៀល តាអីហ្នឹងមានស្គាល់ទេ?

វិនៈ តាជៀល អត់ទេ អត់ទាន់ស្គាល់គណៈស្រុកទេកាលហ្នឹង ដល់ក្រោយមកទៀតបានស្គាល់ ។

វណ្ណៈ ស្គាល់ពីណាគេ?

វិនៈ គេហៅ តាក្រក គណៈឃុំ ។

វណ្ណៈ គណៈស្រុកឬមួយក៏គណៈឃុំ?

វិនៈ គណៈឃុំ បើស្រុកខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ គណៈស្រុកខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ។
 វណ្ណៈ ចុះគណៈភូមិភាគមានដែលពួកទេ?
 វិនៈ អត់ដែលស្គាល់ទេ ។
 វណ្ណៈ ចុះមានដែលពួកឈ្មោះ រស់ ញឹម ទេ?
 វិនៈ មិនដែលពួកទេ ។
 វណ្ណៈ អត់ដែលទេ?
 វិនៈ អត់ គេអ្នកដំយើងមិនដែលហ៊ានសួរឈ្មោះគេផង ។
 វណ្ណៈ ប៉ុន្តែក្រែងលោយើងបានដឹង ហើយបើមិនដឹងក៏មិនអីដែរ អញ្ជឹងអ្នកនៅគ្រប់គ្រង ដូចជាធ្វើ
 ទំនប់ អាហ្នឹងគេហៅទំនប់អី មានឈ្មោះទេទំនប់ហ្នឹង?
 វិនៈ គេហៅទំនប់ដើមគរពាដើម ខ្លះគេហៅគោករំចេក ខ្លះគេហៅដើមគរពាដើម ។
 វណ្ណៈ គេហៅដើមគោពាដើមឬគោករំចេក?
 វិនៈ បា! គោករំចេក ។
 វណ្ណៈ ចុះម៉ឺនបានលើកទំនប់គោករំចេកហ្នឹងដល់ចប់ហើយហ្នឹង ឬក៏បានដាស់ទៅកន្លែងថ្មីទៀត?
 វិនៈ ខ្ញុំលើកដល់ចប់ ។
 វណ្ណៈ នៅរហូតដល់ចប់?
 វិនៈ បា! នៅដល់ចប់ ។
 វណ្ណៈ ពេលនៅហ្នឹងដូចជា មានបាយហូបគ្រប់គ្រាន់ ឬក៏បបរឬក៏យ៉ាងម៉េច?
 វិនៈ ប៉ះណាបាយ ប៉ះណាបបរទៅ ព្រឹកបាយ ល្ងាចបបរទៅ ។
 វណ្ណៈ ប៉ុន្តែអំឡុង៧៥ ហ្នឹងអត់ទាន់វេទនាទេ?
 វិនៈ បា! នៅគ្រាន់ ។
 វណ្ណៈ ប៉ុន្តែមានមនុស្សខ្លះគេបានយកទៅសម្លាប់?
 វិនៈ បា! មានយកទៅសម្លាប់ដូចជា និយាយខុសទៅ ហើយយើងប្រវត្តិពហានទៅ អ្នកដែលគេ
 សម្លាប់ហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ ប្រវត្តិពហានលន់ ណុល?
 វិនៈ បា!
 វណ្ណៈ ចុះដល់ពេលចប់ពីគោករំចេកហ្នឹង ម៉ឺនទៅណាវិញ?
 វិនៈ គេឲ្យដកស្នូលម្តង ដល់ខែនេះគេឲ្យដកស្នូលម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ដកស្ទូងនៅណា?

វិនៈ នៅវាលគោករំចេកនោះឯង ឲ្យខ្ញុំដក ដកសំណាបនោះ ហើយឆាតទៅស្ទូងក៏ស្ទូងផ្សេង ក្រុម ខ្ញុំអ្នកដកផ្សេង ។

វណ្ណៈ៖ ហើយស្ទូងហ្នឹងស្ទូងនៅគោករំចេកហ្នឹង?

វិនៈ ស្ទូងនោះជាមួយ ដកសំណាបបានមិនដឹងទៅស្ទូងណា អាខ្លះយកទៅស្ទូងនៅអាវ៉ាក់បាក់ក ។

វណ្ណៈ៖ ពេលស្ទូងហើយ មិនឃើញថា ក្រោយយើងបានដកស្ទូងហើយ ឃើញថាមានស្រូវភោគផល អីបានច្រើនទេ?

វិនៈ បានច្រើនដែរ តែមិនដឹងថាស្រូវហ្នឹងទៅខាងណា បានជាហូបមិនគ្រប់ មិនដឹងថាគេដឹកទៅខាង ណាទៀត ។

វណ្ណៈ៖ មិននៅដកស្ទូងបានរយៈពេលប៉ុន្មានខែទៀតបានមិនទៅខាងណាទៀត?

វិនៈ ដកស្ទូងរួចបានខ្ញុំចល័តទៅ អាពេលប្រគល់ទៅឲ្យប្អូន?

វណ្ណៈ៖ ប្រគល់ទៅប្អូនប្រហែលជាឆ្នាំ៧០ ប៉ុន្មាន?

វិនៈ ៧៥ - ៧៦ ហើយប្រគល់ទៅប្អូនហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ប្អូនហ្នឹងប្រគល់?

វិនៈ បា! ខ្ញុំបកមកវិញពីប្រគល់ប្អូន ខ្ញុំមកនៅគេហៅកងរ៉ា ។

វណ្ណៈ៖ ប្រគល់កាន់នៅប្អូនហ្នឹងរយៈពេលប៉ុន្មានដែរ?

វិនៈ ម៉ារដូវ ប្រហែលជា៥ខែ ម៉ាប្រគល់ស្រូវរួច ។

វណ្ណៈ៖ ប្រគល់កាន់ហ្នឹងប្រគល់កាន់របៀបម៉េច គេមានដែនការដែរឬក៏យ៉ាងម៉េច?

វិនៈ គេឲ្យដូចថាចុះប្រគល់អញ្ជើងទៅ ប្រគល់ទៅ ប្រគល់រួចអញ្ជើងទៅយើងយប់ឡើងបោក បោកជញ្ជូន ស្រូវដាក់ក្នុងជ្រុង ហើយគេដឹកខ្ញុំមកដាក់នៅកងរ៉ាវិញ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងថ្ងៃប្រគល់ ហើយយប់បោក?

វិនៈ បា! យប់បោកស្រូវ ។

វណ្ណៈ៖ បោកដល់ម៉ោងប៉ុន្មាន?

វិនៈ ម៉ោង១២ ។

វណ្ណៈ៖ យូ?

វិនៈ បា! យូដែរហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងពេលធ្វើការ ម៉ោងធ្វើការពេលព្រឹក?

វិនៈ ព្រឹកច្រូត ។
 វណ្ណៈ ព្រឹកម៉ោងប៉ុន្មាន?
 វិនៈ ព្រឹកម៉ោង៧ចេញហើយ ។
 វណ្ណៈ ហើយម៉ោងប៉ុន្មានឈប់ហូបបាយ?
 វិនៈ ម៉ោង១១ឈប់ហូបបាយ ហើយម៉ោង១យើងចាប់ផ្ដើមទៀត ។
 វណ្ណៈ ហើយថ្ងៃចេញទៅម៉ោងប៉ុន្មានឈប់ ពេលល្ងាច?
 វិនៈ ល្ងាចម៉ោង៥ ។
 វណ្ណៈ ឈប់ហូបបាយ?
 វិនៈ បា! ហូបបាយរួចទៅបោកស្រូវវិយប់ទៀត ។
 វណ្ណៈ ហូបបាយហើយម៉ោងប៉ុន្មានបានទៅបោកស្រូវ?
 វិនៈ ម៉ោង៦ ។
 វណ្ណៈ ឆាប់ហើយ អញ្ជើងហូបបាយតែមួយភ្លែតទៅបោកទៀតហើយ?
 វិនៈ បា! ដល់ពេលល្ងាចចេញហើយ ឲ្យតែល្ងាចចេញទៅបោកហើយ ។
 វណ្ណៈ ដល់ម៉ោង១២យប់?
 វិនៈ បា!
 វណ្ណៈ តែនៅឃ្នឹងបានរយៈពេលតែ៥ ខែទេ?
 វិនៈ បា! នៅបាន៥ ខែ ។
 វណ្ណៈ មិនឈប់ពីការច្រូតបោកឃ្នឹងហើយ តើមិនទៅណាទៀត?
 វិនៈ ខ្ញុំមកចល័តនៅកន្លែងនេះ ។
 វណ្ណៈ ចល័តកន្លែងនេះ?
 វិនៈ បា! កាត់កល់ ។
 វណ្ណៈ អញ្ជើងខ្ញុំចង់សួររកបន្តិច មិនស្គាល់ទេនៅលើកទំនប់នៅក្រពាំងកោកឃ្នឹងពីណាប្រធានដឹកនាំ?
 វិនៈ ក្រពាំងដូចនោះខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ។
 វណ្ណៈ អត់ទេ ខ្ញុំអត់ទាន់ចូលដល់ក្រពាំងដូចនោះ ឥឡូវក្រពាំងនេះសិន?
 វិនៈ ដើមគោរពដើម?
 វណ្ណៈ បាទ! ដើមគោរពដើមឃ្នឹងពីណាប្រធាន?
 វិនៈ អត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះកន្លែងប្រតិបត្តិការវិធានប្រធាន កងចល័តអីហ្នឹង?

វិនៈ កងចល័តនោះឈ្មោះ តាឡេង អ័! កាលដែលចល័តកន្លែងប្រតិបត្តិការនោះ?

វណ្ណៈ៖ ចល័តលើកទំនប់នេះ ដើមគរ៣ដើមនេះ?

វិនៈ អត់ស្គាល់ទេ កាលហ្នឹងគេបញ្ជូនទៅខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងកាលប្រតិបត្តិការនៅឬពួក?

វិនៈ ប្រធានគេនោះអ្នកកាប់តែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ តែម្តងស្គាល់ទេ?

វិនៈ អត់ស្គាល់ទេ គេចៅហ្វាយស្រុក ខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយចុះប្រធានគ្រប់គ្រងផ្ទាល់មីង១០ នាក់១២ នាក់ហ្នឹងអត់ស្គាល់ដែរ?

វិនៈ ភូមិនេះនោះយើងដាក់បញ្ចូលគ្នា មិនមែនមានតែភូមិយើងម្នាក់ណា ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែអ្នកដែលដូចថា ឥឡូវដល់ម៉ោងហើយ មីងចុះទៅប្រតិបត្តិការអ្នកដែលមកប្រាប់មីងអញ្ចឹង?

វិនៈ យោង ។

វណ្ណៈ៖ យោង?

វិនៈ បា! ពួកយោង សេនាជនកាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ យោងអត់ស្គាល់ទេ?

វិនៈ អត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងអត់មានកងនារីកាន់១០ នាក់ ២០ នាក់ ៣០ នាក់ អីស៊ីវិលទេ?

វិនៈ អត់ទាន់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ កាល៧៦ ហ្នឹង?

វិនៈ បា! ពេលទៅឆ្ងាយអញ្ចឹងពួកកងយោងគេកាប់តែម្តង គេដល់ម៉ោងហើយ ពួកខ្ញុំចេញទៅ បានអ្នកស្រុកហ្នឹងបណ្តើរទៅប្រតិបត្តិការមួយអ្នកស្រុកទៅ ។

វណ្ណៈ៖ យោងបញ្ជូនទៅធ្វើការតាំងពីលើកទំនប់ ប្រតិបត្តិការ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ចុះដល់ពេលចេញពីប្រតិបត្តិការពេល៥ ខែ មីងទៅកងចល័តណាមីង?

វិនៈ កងចល័ត តាស្រួច ហើយនឹង តាឡេង ពីនាក់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ កងចល័តនៅម្តុំណា?

វិនៈ នៅកងរ៉ា ។

វណ្ណៈ៖ កងវ៉ា មានតាស្រួច?

វិនៈ បា! តាស្រួច ហើយនឹងតាឡេង ។

វណ្ណៈ៖ តាឡេង តាតមានតួនាទីអីកេ?

វិនៈ តាតគណៈស្រុក គណៈខេត្ត ចូលគណៈខេត្ត ។

វណ្ណៈ៖ គណៈស្រុកឬក៏គណៈខេត្ត?

វិនៈ គណៈខេត្តតែម្តង គេហៅចល័តតំបន់កាលប្តឹង ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ីននៅលើទំនប់កងវ៉ាប្តឹងរយៈពេលប៉ុន្មានដែរ?

វិនៈ ខ្ញុំនៅបានមួយឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ អាប្តឹងយើងអត់ទាន់ដល់ទំនប់ត្រពាំងថ្មទេ?

វិនៈ អត់ទេ ទាល់តែខ្ញុំបកពីនោះមកបានចូលទំនប់ត្រពាំងថ្ម ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងឥឡូវយើងទៅទំនប់កងវ៉ា ទំនប់កងវ៉ាប្តឹងគេលើករបៀបម៉េចដែរ?

វិនៈ គេលើកម្នាក់១០ ម៉ែត្រ គេវាស់ម៉ែត្រទៅ អាទំនប់តូចៗយើងប្តឹង ។

វណ្ណៈ៖ មិនមែនលើកម៉ែត្រក៏បទេ?

វិនៈ អត់ទេ អាទោះវាស់ម៉ែត្រយើងតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ វាស់ម៉ែត្រ?

វិនៈ បា! ម្នាក់១០ ម៉ែត្រ ។

វណ្ណៈ៖ អាប្តឹងគេហៅភ្នំស្រែ?

វិនៈ ភ្នំ ។

វណ្ណៈ៖ លើកភ្នំស្រែទេ មិនមែនទំនប់ទេ?

វិនៈ បា! បើថ្ងៃណានេះទៅមកធ្វើចំការ ដុតចំការបានគេប្រើឲ្យទៅលើកភ្នំ ។

វណ្ណៈ៖ មួយថ្ងៃ១០ ម៉ែត្រ?

វិនៈ បា! ១០ ប្តឹងយើងរួចប៉ុណ្ណាយើងឡើងមកកន្លែងវិញទៅ ។

វណ្ណៈ៖ បើអត់ហើយអត់បានទេ?

វិនៈ អត់ហើយអត់បានទេ ត្រូវតែហើយ បើអត់ហើយអីចឹងមានគេមកជួយទៅណា ឲ្យរួចទាំងអស់គ្នា ។

វណ្ណៈ៖ ទទឹងប៉ុន្មាន?

វិនៈ ទទឹងកន្លះម៉ែត្រទេ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងទាំងស្រីទាំងប្រុស១០ ម៉ែត្រដូចគ្នា ឬក៏កម្លាំងប្រុសលើកលើស ហើយកម្លាំងស្រីលើកតិច?

វិនៈ អត់ទេ លើកដូចគ្នាទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ នៅកន្លែងលើកភ្នំស្រែប្រាំងពីណាប្រធាន ម៉ឺនដឹងទេ?

វិនៈ កាលប្រធានគឺតាស្រួច ហើយនឹងតាឡេង ប្រធានឯង កាត់អ្នកប្រធានក្តាប់បន្តៗ គ្នា ។

វណ្ណៈ៖ តែអាប្រធានលើកទំនប់ប្រាំង លើកភ្នំស្រែប្រាំងក្នុងស្រុកឃុំប្រាំងដែរ?

វិនៈ បា! នៅភូមិពោធិ៍ មិនមែននៅនេះទេ នៅស្វាយកងវ៉ាយើងនេះ ។

វណ្ណៈ៖ នៅស្វាយ?

វិនៈ បា! លើកទៅនោះ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងអត់បានមកលេងដូះសម្បែងទេ?

វិនៈ បា! មកលេងនេះខ្ញុំក្រុនញាក់ខ្ញុំរត់មកដូះ ដល់ហើយគេបញ្ជូនខ្ញុំទៅក្រុងព្រំដីថ្មតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ពេលឆ្នាំណាម៉ឺនរត់មកនេះ ម៉ឺនមានចាំទេពេលរត់មកដូះ?

វិនៈ ឆ្នាំមុនដែលប្រុសក្រុងព្រំដីថ្មប្រាំង ដូចថាលើកទំនប់ក្រុងព្រំដីថ្មនេះរួច ដល់ពេលក្រោយនេះបានចប់ មិនដឹងឆ្នាំប៉ុន្មានខ្ញុំអត់ចាំដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចុះលើកក្រុងព្រំដីថ្មប៉ុន្មានឆ្នាំ?

វិនៈ ដូចថាក្រុងព្រំដីថ្មលើកឆ្នាំនេះ ដល់ពេលឆ្នាំក្រោយបានចប់ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងប្រហែលជាពាក់កណ្តាល៧៧?

វិនៈ ប្រហែលចូល៧៨ហើយដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ៧៨?

វិនៈ បា! ៧៨ ព្រោះ៧៩យើងចប់ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងម៉ឺននៅលើកភ្នំស្រែប្រាំងឆ្នាំ៧៧?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ រត់មកដូះ?

វិនៈ រត់មកដូះ បញ្ជូនទៅក្រុងព្រំដីថ្ម ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ឺនឈឺដែរ?

វិនៈ ឈឺ ក្រុនញាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ឈឺដល់ពេលជា គេបញ្ជូនម៉ឺនទៅក្រុងព្រំដីថ្ម?

វិនៈ ប៉ា!

វណ្ណៈ អង្គការបញ្ជូនម៉ីន?

វិនៈ មិនទាន់នឹងបានជាមែនទែនផងរ៉ាបញ្ជូនខ្ញុំទៅ ឲ្យវាទៅឆាប់ អាយុវាថ្ងៃវាមិនព្រមឆាប់ ។

វណ្ណៈ ពេលបញ្ជូនម៉ីនទៅត្រពាំងថ្មហ្នឹង ម៉ីនមានភារកិច្ចខ្ញុំនៅឈឺទេ?

វិនៈ ខ្ញុំប្រាប់អីចឹងដែរ ខ្ញុំថាខ្ញុំនៅឈឺ ពុកអើយ! កាលហ្នឹងហៅតែពុកណា ។

វណ្ណៈ ពីណាទៅ?

វិនៈ កាលហ្នឹង តាលយួន ។

វណ្ណៈ តាលយួន ហ្នឹងតាត់ប្រធានភូមិ?

វិនៈ ប៉ា! តាលយួន តាត់ប្រធានភូមិ ។

វណ្ណៈ តាត់នៅទេ?

វិនៈ គេសម្លាប់ចោលហើយ សម្លាប់មួយគំណរ ។

វណ្ណៈ ស្លាប់ឆ្នាំ៧០ ប៉ុន្មានដែរ?

វិនៈ ស្លាប់ពេលជិតចប់ហើយ ។

វណ្ណៈ ពេលពួកនិរតីមកមែន?

វិនៈ ប៉ា! និរតីមកក្រោយយកទៅសម្លាប់ចោល ។

វណ្ណៈ ពេលនិរតីចូលមកក្នុងភូមិមានស្គាល់ទេ ពួកនិរតីហ្នឹងម៉ីនស្គាល់គណៈកង គណៈយុវ
គណៈស្រុកអីទេ?

វិនៈ ស្គាល់តែឈ្មោះ រ៉ាន ។

វណ្ណៈ រ៉ាន ហ្នឹងធ្វើអីទៅ?

វិនៈ ប្រធាននៅក្នុងភូមិនេះឯង ។

វណ្ណៈ មកពីនរតីមែន?

វិនៈ ប៉ា!

វណ្ណៈ ចុះម៉ីន ពេលម៉ីនទៅលើកទំនប់ត្រពាំងថ្មហ្នឹង ពេលម៉ីនទៅដល់ភ្នំមហ្នឹងម៉ីនឃើញសភាពយ៉ាង
ម៉េច ទៅដល់មានឃើញគេលើកហើយពីមុនមកទេ ឬទៅដល់ចាប់ផ្តើមហ្នឹង?

វិនៈ ទៅដល់ចាប់ផ្តើមទាំងអស់គ្នាតែម្តង ។

វណ្ណៈ ទំនប់ត្រពាំងថ្មចាប់ផ្តើមលើកពីឆ្នាំ៧៧ទៅ?

វិនៈ បា! ៧៨ ហ្នឹងហើយ កាលនោះខ្ញុំវារក្នុងឆ្នាំដង មិនសូវចាំដងកាលនោះ ខ្ញុំចំណាំបានតែលើក គ្រពាំងថ្មរួចឆ្នាំនេះ ឆ្នាំក្រោយទៅដង្រៀបក្តាមស្រុកចប់បណ្តោយ ។

វណ្ណៈ ឆ្នាំ៧៨ រហូតដល់៧៩ ហ្នឹង?

វិនៈ នៅក្នុងឆ្នាំ៧៨ រួចនៅក្នុងឆ្នាំហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ អីចឹងលើកតែប្រហែលជាមួយឆ្នាំចប់?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ គ្រពាំងថ្មហ្នឹង ទំនប់ហ្នឹងលើកហើយជាស្ថាពរហ្នឹង?

វិនៈ បា! លើកហើយ ។

វណ្ណៈ ទំនប់ហ្នឹងធំទេ?

វិនៈ ធំណាស់ ខ្នងបើកឡាន២មិនទើសក្នុងដង កម្ពស់១៦ ម៉ែត្រ ទទឹង២០ ម៉ែត្រហើយ បើត្រង់ ណាទំនប់ចេះវាដាក់១៦ ត្រង់ណាវាទើបដឹងវាដាក់៨ ម៉ែត្រ វាតាមទំនប់តាមអី ។

វណ្ណៈ បាទ! ចុះបណ្តោយ?

វិនៈ អ្វី! បណ្តោយវែងណាស់ មិនដឹងជាប៉ុន្មានទេ បណ្តោយឆ្ងាយណាស់មិនដឹងជាប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ ចុះបើបណ្តោយឆ្ងាយណាស់ លើកតែមួយឆ្នាំហើយ លឿនម៉្លេះម៉ឺង?

វិនៈ ចុះបើគ្នាច្រើន ។

វណ្ណៈ គ្នាប៉ុន្មានទៅ?

វិនៈ មាំភំបន់នេះចូលទាំងអស់គ្នា ហើយខាងនេះក៏លើកក្នុង ខាងនេះក៏លើកក្នុង លើកប្រដល់គ្នា ម៉ោង ។

វណ្ណៈ ប៉ុន្មានភំបន់ទៅលើកនៅហ្នឹង?

វិនៈ មាំភំបន់ ។ ភំបន់៥ ភំបន់៦ ទៅទាំងអស់ទាំងចាស់ទាំងក្មេងអី វ័យកណ្តាលនឹងនារី ។

វណ្ណៈ មានយុវជន មានចាស់ មានក្មេង អ្នកមានគ្រួសារហើយទាំងអស់?

វិនៈ អ្នកមានគ្រួសារហើយ ដូចគេដាក់មាំវិត្តអ្នកមានគ្រួសារទៅណា ប៉ុន្តែយុវជននឹងនារីនេះច្រើន ។

វណ្ណៈ មនុស្សរាប់ច្រើនទេ ប្រហែលប៉ុន្មាន?

វិនៈ អ្វី! រាប់ម៉ឺននាក់ ត្រាន់តែមើលតែមនុស្សហ្នឹងវាចង់ពុលបាក់ទៅហើយ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹង កាលលើកគ្រពាំងថ្មមានប្រជាជនថ្មី ដម្លៀសម៉ោងពេញទៅលើក?

វិនៈ បា! មានហើយ កាលនោះទៅជុំគ្នា ទាំងប្រជាជនថ្មី ទាំងប្រជាជនចាស់ បានជាបានកម្លាំង ទៅច្រើន ។

វណ្ណៈ អីចឹងទៅទាំងកសិករយុវជនអី អីចឹងដល់ពេលហ្នឹងគេលែងសម្រុកធ្វើស្រែចំការហើយ គេ សម្រុកទៅលើកទំនប់វិញចុះ?

វិនៈ ស្រែចំការអ្នកភូមិចាស់ៗ នេះធ្វើ ហើយដូចក្មេងៗដកទៅលើកនោះ ។

វណ្ណៈ ចុះមីអីអ្នកកសិករមានប្រពន្ធអីអាចទៅដែរ?

វិនៈ ប្រពន្ធដូចអ្នកមិនទាន់មានកូនអីទៅដែរ ប៉ុន្តែគេទៅអត់បានយូរដូចនារីយុវជនទេ បើនារីយុវ ជននោះនៅតស៊ូទាល់តែរួច ។

វណ្ណៈ ទំនប់អាន់ត្រពាំងថ្មហ្នឹង ដូចថាការហូបចុកយ៉ាងម៉េចទៅ?

វិនៈ អ្និ!ខ្លះខាត ។

វណ្ណៈ ហូបបបរ?

វិនៈ បាយដែរ ប៉ុន្តែអត់មានម្ហូបដែរធ្វើម៉េចមានកម្លាំងលើក បាយម្តងមាំវែក ប៉ះថ្ងៃណាទៅបបរ ឲ្យយើងទៅ?

វណ្ណៈ ចុះមានមនុស្សស្លាប់ដោយសារតែអត់បាយទេ?

វិនៈ មានស្លាប់នឹងអត់បាយ ស្លាប់នឹងឈឺ ស្លាប់នឹងវិវេចាលក៏ច្រើន ។

វណ្ណៈ វិវេចាលដែរ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ មានកំហុសអីបានវិវេចាល?

វិនៈ មិនដឹងរឿងដែរ ដូចថាយើងឈឺមិនទៅចេះ វាភាគរយ១ដង-២ដងទៅ ថាយើងទៅមិនទៅ អីយកទៅវិវេចាលទៅ ថាយើងខ្លួនមិនទៅធ្វើការ ស្រេចតែចិត្តវាទៅ ហើយវាឲ្យវែកម្នាក់ ៣ម៉ែត្រក៏បត់រួច ៣ម៉ែត្រឲ្យរួចបើមិនរួចវាអត់ឲ្យស៊ីបាយទេ ហើយអ្នកខ្លាចវាចេះ តែវែកទៅ ។

វណ្ណៈ មិនវែកបានដែរ៣ម៉ែត្រក៏ប?

វិនៈ ជួនកាលខ្ញុំវែករួច ជួនកាលខ្ញុំវែកអត់រួចទេ កាលនោះខ្ញុំនៅឈឺ ។

វណ្ណៈ បាទ!៣ម៉ែត្រក៏បច្រើន?

វិនៈ ច្រើនណាស់ ជួនកាលខ្ញុំវែកបានតែ២ម៉ែត្រក៏បទេ ។

វណ្ណៈ អីចឹងដូចថាយើងអាចវែកចូលក្នុង២នាក់ ឲ្យបាន៦ម៉ែត្រក៏បបានទេ?

វិនៈ ធ្វើអីចឹងដូចជាវាយតទៅវិញ ទាល់តែវែកប្រើកម្លាំងយើងរៀងៗខ្លួន ។
 វណ្ណៈ អីចឹង! បើយើងដាក់ចូលគ្នា?
 វិនៈ យឹតទៅវិញទេ ទាល់តែវែកម្នាក់ៗឯង ។
 វណ្ណៈ អីចឹង! កាប់ខ្លួនឯង វែកខ្លួនឯង?
 វិនៈ បា!
 វណ្ណៈ ចុះបើសិនជាថ្ងៃហ្នឹងយើងអត់ហើយព័ត៌មានម៉ែត្រក៏ប តើគេធ្វើម៉េចទៀត?
 វិនៈ បើមិនហើយព័ត៌មានម៉ែត្រក៏បវាស្រែកថា កុំអាលហូបបាយ ប៉ុន្តែនៅតែលួចទៅហូប ហូបបាយរួច មានកម្លាំងទៅវែកទៀតៗ ដល់ម៉ោង៧ ម៉ោង១០ បានវាឲ្យយើងទៅដេក អាហ្នឹងវាហ្នឹងទៅ ។
 វណ្ណៈ អ្វី! ខ្លាចមាថា ឥឡូវយើងវែកម៉ោង៥ អត់ហើយទេ វាស្រែកថាអត់ឲ្យទៅញ៉ាំបាយទេ?
 វិនៈ បា! អត់ឲ្យទៅញ៉ាំទេ ។
 វណ្ណៈ ប៉ុន្តែយើងអាចទៅញ៉ាំបាន?
 វិនៈ តែលួចទៅទេ អត់មាននេះ ទុកតែដងវែកនឹងនេះទៅ លួចទៅៗស៊ីបាយ ទៅស៊ីបាយមាន កម្លាំងរួចបានមកវែកទៀតដូចថា ដល់ម៉ោង៨ ម៉ោង៧ ចេះបានវាឲ្យយើងទៅដេកកន្លែង ។
 វណ្ណៈ អ្វី! អីចឹងត្រូវតែហើយហ្នឹង?
 វិនៈ អត់ហើយ ជួនកាលហើយ ជួនកាលអត់ហើយដែរ ។
 វណ្ណៈ អត់ហើយ ប៉ុន្តែយើងធ្វើដល់ម៉ោង៨-៧ យប់ទៀតនោះ ។
 វិនៈ បា! ម៉ោង៨-៧ យប់ចេះទៅបានវាឲ្យយើងទៅដេក ស្រែកឡើងវាវាស់សារថ្មីឲ្យយើង ទៀត ។
 វណ្ណៈ អ្វី! អីចឹងបានន័យថា ព័ត៌មានម៉ែត្រក៏បហ្នឹងត្រូវតែហើយ ទោះម៉ោង១០ ក៏ឲ្យទៅធ្វើដែរ?
 វិនៈ បា!
 វណ្ណៈ អីចឹងទេ មិនមែនទេ?
 វិនៈ បា!
 វណ្ណៈ អ្នកណាហើយពីថ្ងៃទៅដេកទៅ?
 វិនៈ ទៅដេកទៅ អ្នកមិនហើយក៏នៅវែកហ្នឹងទៅ ម៉ោង៨យប់ ។
 វណ្ណៈ អីចឹងយើងអាចទៅបន្តិចបាយបាន ដោយសារមនុស្សច្រើនពេកឬក៏?
 វិនៈ បា! ដូចមនុស្សច្រើន ដូចថាអីចឹងទៅ វាស្រែកអីចឹងទៅ ខ្ញុំម្នាក់តែចបអីចេះទៅ អៀវៗ ចូលទៅស៊ីសិន យើងស៊ីឲ្យមានកម្លាំងចេះម៉ោ បានម៉ោវែកទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ចុះដូចអ្នក១៧/មេសាអ្នកភ្នំពេញ គ្នាអត់សូវចេះកាប់កាស៊ីវែកអីអីចឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ?

វិនៈ ទៅទាំងអីចឹងនោះឯង ទាំងវេទនានោះឯង ទាំងត្រដវនោះឯង ហើយដូចជាទៅហើយគ្នាឈឺ គ្នាទៅមិនរួច វាថាយើងស្នាក់អារម្មណ៍វាសម្លាប់យើងចោលទៅក៏មានដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ/ចុះអ្នកដែលគ្របគ្រងនៅអាងត្រពាំងថ្ម មិនស្គាល់ទេ?

វិនៈ កាលនោះតាម៉ោង តារ៉ាល់ ហ្នឹងឯងអ្នកគ្រប់គ្រង ដល់វាបណ្តើរគ្នាអីចឹងក៏ ។

វណ្ណៈ៖ មានតាម៉ោង តារ៉ាល់?

វិនៈ បា! ហើយទឹកកាលនោះ ទឹកក្នុងម៉ាវែកត្រូវ៣០ នាក់ ហើយវែកបំពុលយើងវែងៗ នេះ២ ឆ្នាំដៃ អាបំពុលឬស្សីយើងកាប់២ឆ្នាំដៃចេះច្រក ហើយទឹកហ្នឹងមិនដឹងជានៅណាទេ ដើររក យកមកដល់គ្នា១០ អីចេះ ចែកបានម្នាក់ម៉ាធូល សឹងតែវាល់ស្លាបព្រាចែកគ្នា ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងសូម្បីតែទឹកអត់មានហូបទៀត?

វិនៈ បា! ទឹកអត់មានហូប ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងប្រឡាយហ្នឹង កន្លែងប្រឡាយហ្នឹងអត់មានទឹកទេ?

វិនៈ អត់ទេ! អត់មានទេ ដីស្ងួត ហើយអ្នកដែលលើកថាមិនបានហីចុះ ឲ្យតែបានទឹក ។ ចុះពូកិត មើលពីព្រឹកចេះម៉ាដុះចេះ១០ នាក់ យកមកវាល់ចែកគ្នា សឹងថាដាក់ស្លាបព្រា ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងផ្គុតទឹកផ្គុតអីគ្មានបានផ្គុតទេ?

វិនៈ គ្មានបានផ្គុតទេ កន្លះខែមិនទាន់បានផ្គុតម្តងដង មិនបាច់ទៅដល់ផ្គុតទេគ្រាន់តែលាភ ដឹកឲ្យតែ បានជាប់ក៏មិនបានដង ។

វណ្ណៈ៖ ផ្គុតគ្រាន់តែលាភៗខ្លួនទេ?

វិនៈ អត់ឲ្យលាភទេ គ្មានបានទឹកលាភខ្លួនទេ គ្រាន់តែបានម៉ាដឹកនោះឯង ម៉ាជ្រាបកហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងអត់ផ្គុតទឹកម៉ែរហូត?

វិនៈ បា! មិនបាច់ផ្គុតទេ លុបមុខគ្មានទឹកនឹងលុបទៀតនោះ ហើយខ្លួននេះចេញចែកទៀតនោះ ចេញចែកតាមអារវ តាមសំពត់ទៀតនោះ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងអត់មានដូចជា មានថ្ងៃណានេះ ប៉ុន្តែជួនកាលត្រូវភ្លៀងអីបានផ្គុតទេ?

វិនៈ អត់មានភ្លៀងទេ កាលហ្នឹងខែចេត្រ អត់មានភ្លៀងទេ ។

វណ្ណៈ៖ កើតចែកទៀត?

វិនៈ បា! កើតចែកចេញពេញតែខ្លួន សូម្បីតែទឹកបៀត មើលទៅប្រហែលរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវហ្នឹង ក៏វាអត់ឲ្យយើងទៅដែរ អត់ឲ្យទៅទេ

ដល់ខ្ញុំអត់ខ្លាំងនាំគ្នាថាដើរទៅឆ្លុះតាវាអត់ទូទៅទេ ហៅ មកវិញទូរម៉ៅនៅកន្លែង
បើទៅបានៗ តែអ្នករែកទឹកទូដឹកទេ អាហ្នឹងអាចទោដងបាន កំសត់
អាជឿនទឹកនេះកំសត់មែនទែនហើយ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងម៉ែនសង្កេតមើលទៅ ក្នុងការលើកអាងត្រពាំងថ្មហ្នឹង តើអ្នក១៧មេសា
ស្លាប់ច្រើនជាង ឬក៏អ្នកមូលដ្ឋានអីស្លាប់ច្រើនជាង?

វិនៈ ស្លាប់ស្មើគ្នាកាលហ្នឹង ។ ប៉ុន្តែអ្នកភ្នំពេញគេមកកែក្រលក៏ស្លាប់កែក្រល
យើងនេះក៏ស្លាប់កែក្រល ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! អ្នកភ្នំពេញជម្លៀសម៉ៅនេះច្រើនទេ?

វិនៈ បា! ម៉ៅច្រើនដែរ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងបន្ទាប់ពីការវ៉ាល់ តាអីគ្រប់គ្រងពីលើហ្នឹង តើអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ គ្រប់គ្រងតាមក្រុមតាម
អីក្រុមម៉ែនត្រូវមានអ្នកគ្រប់គ្រង ឧបមា៦១០ នាក់ ១២២ នាក់ មានប្រធាននារីអីម៉ែនស្គាល់ទេ
កាលហ្នឹង?

វិនៈ កាលហ្នឹងមានប្រធាននារី ។

វណ្ណៈ៖ ប្រធានកងចល័ត?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ពីណាគេ?

វិនៈ ពួក ភីម រស់ អ្នកស្រុកក្នុងឯងហ្នឹងអ្នកក្តាប់ធម្មតា ។

វណ្ណៈ៖ តែសព្វថ្ងៃគាត់នៅរស់ទេ?

វិនៈ បា! នៅរស់ អាទេនេះដូចតែអ្នកគេបញ្ជាឲ្យយើងក្តាប់ ត្រួតត្រាយើង ។

វណ្ណៈ៖ ហ្នឹងហើយ ។ អត់មានប្រធាននារីអីទេ?

វិនៈ ក្តាប់បន្តគ្នា ដូចៗ ១០ នាក់ៗ អីចឹងក្តាប់បន្តគ្នា ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចុះម៉ែនដូចថា ក្រៅពីចែកម៉ែត្រក្នុង៣ម៉ែត្រក្នុង១ ថ្ងៃហ្នឹង
តើអង្គការមានបន្ថែមលើសហ្នឹង ទៀតទេ ឬក៏អត់ទេ?

វិនៈ អត់ទេៗ! អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ត្រឹម៣ម៉ែត្រហ្នឹងហើយ ដឹងតែទៀងមួយថ្ងៃ៣ម៉ែត្រៗ អីចឹងហ្នឹង?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ហើយមានឃើញគណៈប្រតិភូអី បើកឡានចុះម៉ៅប្រជុំប្តីក៏ម៉ៅត្រួតពិនិត្យអីទេ នៅអាង ហ្នឹង?

វិនៈ អត់ទេ! មានតែ រស់ ទេ ។ យើងអ្នកកែតែតែតែពីរែកទៅ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចុះម៉ែនឹងដឹងថា ចន្លោះពេលហ្នឹងដែលខាងនិរតីម៉ៅ មានចាប់អ្នកកម្មាភិបាលចាស់ៗ ក្នុង ភូមិដែលគាត់ អ្នកមានស្រុកភូមិអីនៅហ្នឹង ម៉ៅចាប់ម៉ែនឹងដឹងទេ?

វិនៈ ចាប់ៗនៅនឹងមុខហ្នឹង ខ្ញុំឃើញដែលហ្នឹង ចាប់ប្រធានភូមិ ។

វណ្ណៈ៖ ចាប់ប្រធានភូមិឈ្មោះអី?

វិនៈ ឈ្មោះតា ប៊ិន ។

វណ្ណៈ៖ ប្រធានភូមិ?

វិនៈ ប្រធានភូមិមានអ្នកកំណើតនេះទេ អ្នកម៉ៅពីឆ្ងាយ ឲ្យម៉ៅត្រួតនៅនេះ អ្នកសៀមរាប ។

វណ្ណៈ៖ ឈ្មោះតាអី?

វិនៈ តាប៊ិន វាចាប់នឹងមុខពួកខ្ញុំដែលកំពុងស្ទូង ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំណា?

វិនៈ អាឆ្នាំដែលយើងរៀបចំហើយៗ ។

វណ្ណៈ៖ អ្វី! ៧៨ ហើយ ដែលនិរតីចូលម៉ៅហ្នឹង?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ចុះម៉ែនឹងគណៈតំបន់ គណៈស្រុកអីម៉ែនឹងអត់ស្គាល់ទេ?

វិនៈ អត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ អត់ស្គាល់ យាយចែម ទេ?

វិនៈ យាយចែម ក្តាប់តែខាងចល័តហ្នឹងឯង ។ យាយចែម មីមិនស្គាល់ យាយចែម ក្តាប់ខាង ចល័ត ។

វណ្ណៈ៖ ចល័តណា ចល័តត្រូវពាំងថ្មហ្នឹងមែន?

វិនៈ បា! ចល័តត្រូវពាំងថ្មហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចុះម៉ែនឹងអត់ស្គាល់?

វិនៈ (សើច) ភ្លេចឈ្មោះយាយចែម ខ្ញុំរកនឹកមិញនោះ ខ្ញុំរកនឹកអត់ឃើញ ។ យាយចែម ហ្នឹង ឮតែឈ្មោះ មុខអត់បានឃើញទេ ។ ខ្ញុំថាឈ្មោះអីៗ រកនឹកមិញអត់ឃើញ ។

វណ្ណៈ៖ កាន់កងចល័តត្រូវពាំងថ្ម?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ ភាគដែលម៉ៅប្រជុំនៅអាងត្រពាំងថ្មហ្នឹងទេ?

វិនៈ គេប្រជុំៗតែអ្នកធំ យើងអ្នកតែឲ្យតែឃើញ គ្រាន់តែមុខយាយចែម ហ្នឹងមិនដែលឃើញ ដង ខ្ញុំមិនដែលបានជួបទេ ។

វណ្ណៈ អីចឹងកាលដែលយាយចែម មកកាន់កាប់ហ្នឹង មនុស្សកាន់តែស្លាប់កាន់តែច្រើនយ៉ាងម៉េច ដែរ?

វិនៈ ឆ្នាំហ្នឹងស្លាប់ច្រើនណាស់ ឆ្នាំហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ដូចជាស្លាប់ហ្នឹងភាគច្រើនដោយការអត់អាហារ ឬការយកវ៉ែរចោល?

វិនៈ ជួនកាលស្លាប់ដោយអត់អាហារ ជួនកាលស្លាប់ដោយឈឺ ជួនកាលយកទៅវ៉ែរចោល ។

វណ្ណៈ ម៉ឺនដែលឃើញផ្ទាល់ចាប់យកទៅវ៉ែរចោលទេ ប៉ុន្មានដងដែរ?

វិនៈ ទឹមឃើញតែតា ប៊ិន ម្នាក់ទេ ។

វណ្ណៈ តាប៊ិន ម្នាក់ទេ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ គេចាប់ៗមុខមនុស្សច្រើនគ្នាដែរ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ គេចង់គេអីឬអត់?

វិនៈ ចាប់ព្រួញធ្វើស្លាបសេកទៅ វាចង់វាបណ្តើរចូលម៉ៅភូមិនេះម៉ៅ ។

វណ្ណៈ អ្នកដែលចាប់ហ្នឹង ជាយោធាឬកងឈ្នួល?

វិនៈ កងនិរតី ។

វណ្ណៈ និរតី?

វិនៈ បា! ពួកនិរតី ។

វណ្ណៈ ប៉ុន្តែពួកឈ្នួលពួកអីហ្នឹង?

វិនៈ ពួកកងនិរតីហ្នឹងឯង អត់មានឈ្នួលទេ ពួកកងនឹងស្ត្រីតែម្តង ។

វណ្ណៈ ពួកនិរតី?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ មានកាំភ្លើងទេ?

វិនៈ មាន ឃើញគេចាប់អីចឹងពួកខ្ញុំខ្លាច នាំគ្នាគេចមុខបាត់អស់ តែចាប់ចងព័ទ្ធស្វាបសេក្ខរូបវាវា
កាត់ចូលម៉ោងនេះម៉ោង មិនដឹងវាយកទៅណា ។

វណ្ណៈ តាប៊ីន ហ្នឹងមានស្រែកទេ?

វិនៈ ស្រែកឲ្យជួយ គ្មានអ្នកណាហ៊ានជួយ គ្មានអ្នកណាហ៊ានទៅបៀតបៀនគេចាប់អីចឹងហើយ ។

វណ្ណៈ មិនដឹងថា តាប៊ីន ហ្នឹងគេចាប់ពន្លត់ទៅកន្លែងណាអីកន្លែងណាទេ?

វិនៈ អត់ដឹងទេ តែម៉ោងវាបញ្ជូនម៉ៅភូមិចេះទៅ ខ្ញុំនៅស្នូលនោះអត់ដឹងទេថាយកទៅខាងណា ។

វណ្ណៈ បាទ! នៅខាងតំបន់៥មីនរស់នៅហ្នឹង តើមិនមានដឹងថាកុកសន្តិសុខនៅកន្លែងណាទេ
ដែលកុក គេសម្រាប់ដាក់មនុស្ស?

វិនៈ កុកដាក់អ្នកទោសនៅតំបន់៥?

វណ្ណៈ បាទ!

វិនៈ ហៅភ្នំអីនៅម៉ូហ្នឹង ភ្នំត្រយ៉ូងឬភ្នំស្តីទេ យកទៅដាក់នោះឯង ។

វណ្ណៈ កុកសន្តិសុខ?

វិនៈ បា! តែនៅភ្នំជ្រាប់ នេះមួយដែរដាក់ម៉ាកន្លែង ។

វណ្ណៈ ភ្នំអីគេ?

វិនៈ ភ្នំជ្រាប់មួយ ភ្នំត្រយ៉ូងខាងកើតនេះ ។

វណ្ណៈ មានចំណាយឆ្ងាយពីហ្នឹងទេ?

វិនៈ ឆ្ងាយដែរ ភ្នំលាប ម៉ាជួរនោះឯងដែលចំណាយ ។

វណ្ណៈ ភ្នំត្រយ៉ូង ភ្នំលាបទៀត?

វិនៈ ទេ! បៀតគ្នានោះឯង ភ្នំហ្នឹងបៀតគ្នានោះឯង ។

វណ្ណៈ អ្វី! កុកសន្តិសុខមាន២កន្លែង?

វិនៈ បា! មាន២កន្លែង ។

វណ្ណៈ មិនមានដឹងថាពិណជាប់កុកហ្នឹងហើយ បុរាណចម្លងមកដល់សព្វថ្ងៃនេះទេ?

វិនៈ អត់មានទេ! មានតែអ្នកនេះ គេហៅអ្នកនោះទេ អត់មានអ្នកក្នុងភូមិនេះទេ ។ អ្នកនៅពាង
អាណោះគេបានជាប់ផ្ទាល់ អាណោះចល័តជុំគ្នានឹងខ្ញុំ គេនៅជាប់ផ្ទាល់ អាណោះតែងបំរស់យ៉ាង
ណាអត់ទេ អាណោះជាប់ប្រទល់ហើយ ។

វណ្ណៈ បាទ! អ្នកដែលជាប់កុកហ្នឹងមិនគិតថាប្រហែលជាស្លាប់ ឬបានរស់មើលទៅ?

វិនៈ គ្មានរស់ទេ តែជាប់ហើយដឹងតែស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ជាប់កុកដឹងតែស្លាប់ហ្នឹង?

វិនៈ បា! រស់បានមួយនាក់ ដែលអានោះដែលចប់ហើយវិចោលអត់ទាន់ តែជាប់ហើយដឹងតែស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ហើយភាគច្រើនទៅពួកអ្នក១៧មេសា ឬពួកណាជាប់ហ្នឹង?

វិនៈ ពួកយើងអ្នកភូមិខ្លះ អ្នកម៉ៅពីខាងភ្នំពេញនោះខ្លះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចុះយាយបែប គាត់ម៉ៅបញ្ជាផ្ទាល់ គាត់កាចយ៉ាងម៉េចម្តងដឹងទេ?

វិនៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ អត់បានដឹងទេ?

វិនៈ បា! គ្រាន់តែគាត់ម៉ៅបណ្តើរៗ ម៉ាតំណរៗ ។ យាយបែប គាត់បញ្ជាតាមឃុំ ឃុំក៏បញ្ជាតាមភូមិតាមកងហ្នឹង បណ្តើរៗ គ្នាចុះម៉ៅ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងគេចាប់ រស់ ញឹម ចាប់តាជៀល ចាប់តាជុំលំ ម្តងមានដែលដឹងទេ?

វិនៈ អត់ដឹងទេ! មិនដែលឮដឹងទេវាលាក់ការល្អណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះដល់ពេលក្រោយ៧៧ម៉ៅ តើគេមានធ្វើពិធីគោរព វិញ្ញាណខ័ណ្ឌប្តីក៏កាស់សាកសពយកទៅដាក់កំកល់នៅវត្តណា មានទេនៅភ្នំភូមិ?

វិនៈ ដែលចប់ហើយ?

វណ្ណៈ៖ ចប់ហើយ៧៧ហ្នឹង?

វិនៈ គេកាស់ដាក់អាភ្នំជញ្ជាំង ។

វណ្ណៈ៖ ភ្នំអីគេ?

វិនៈ ភ្នំជញ្ជាំង កាស់ដាក់ភ្នំជញ្ជាំង ធ្វើបុណ្យនៅភ្នំជញ្ជាំង ។

វណ្ណៈ៖ ភ្នំជញ្ជាំងឆ្ងាយពីនេះទេ?

វិនៈ បា! ឆ្ងាយដែរ អាភ្នំលិចទៅចេះ ចំនាយប្រហែល២គីឡូ ។ អាភ្នំសាកសពជាប់ដែលកាស់បាទ ។

វណ្ណៈ៖ កាស់ឆ្អឹងយកដាក់នៅភ្នំជញ្ជាំងហ្នឹង តើប្រជាជនយកទៅគោរពវិញ្ញាណខ័ណ្ឌអីដែរ?

វិនៈ បា! ពេលដែលគេធ្វើបុណ្យអី គេនឹកទៅ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ហើយគេដែលធ្វើបុណ្យនៅហ្នឹងទេ?

វិនៈ គេធ្វើ ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើបុណ្យដែរ?

វិនៈ ចាំ!

វណ្ណៈ ចុះនឹងដែលកាស់ដាក់ភ្នំជញ្ជាំងហ្នឹង ច្រើនទេនឹងហ្នឹង?

វិនៈ នឹងហ្នឹងខ្ញុំមិនបានទៅអើតអីផង ដូចវាឃើញខ្មោចហ្នឹងវាឆ្កែត ។

ប្តី : សម័យហ្នឹងនឹងច្រើន ប្រហែលជា២-៣បារ៉េនោះ ។

វណ្ណៈ ភ្នំជញ្ជាំងហ្នឹង នៅហ្នឹងមានវត្តដែរ?

វិនៈ ចាំ! មាន ។

វណ្ណៈ អីចឹងបានគេយកទៅដាក់នៅហ្នឹង?

វិនៈ ចាំ!

វណ្ណៈ អីចឹងដល់ពេលបែក៧៩ រៀនណាមចូលហ្នឹង តើប្រជាជនមានកំហឹងឈឺចាប់ ដេញកាប់ សម្លាប់ពួកដែលធ្វើបាបយើងហ្នឹងដែរ កាលហ្នឹងដែលមានទេ?

វិនៈ កាលហ្នឹងខ្លះក៏ដេញទៅ ខ្លះក៏អត់ទៅ ហើយដល់ពេលគេរៀបចប់គេអ្នកអាក់ហ្នឹង វារត់ទៅចេះ វិញ ទៅភ្នំនៃត្រីវិញ ។

វណ្ណៈ វារត់មុន?

វិនៈ ចាំ! វារត់មុន ។

វណ្ណៈ ពួកហ្នឹងវាដឹងដែរ?

វិនៈ ចាំ! វាដឹងដែរ វាមាននៅឲ្យយើងដេញកាប់វាណា វារត់ទៅ ។

វណ្ណៈ រត់ទៅភ្នំនៃត្រី?

វិនៈ ចាំ!

វណ្ណៈ អីចឹងមិនអត់ដែលស្គាល់យាយចែម ច្បាស់ទេ?

វិនៈ ចាំ!

វណ្ណៈ គ្រាន់តែកាត់មកកាន់កាប់នៅតំបន់៥ ហ្នឹង?

វិនៈ ចាំ! មិនទាន់ឃើញមុខច្បាស់ទេ ។

វណ្ណៈ ហើយពេលដែលសម័យហ្នឹងឃើញមានមនុស្សស្លាប់ច្រើន ហើយប្រជាជនអត់អាហារអីចឹង?

វិនៈ ចាំ! ប្រជាជនអត់អាហារ អត់ទឹក ។

វណ្ណៈ ចុះមិនគួរណាទៅស្រុកហ្នឹងខ្លះទឹក ខ្លះអីណា?

វិនៈ ឡើងទៅចេះៗ ត្រូវវាខាសទឹក ខែចេត្រ សូម្បីតែទឹកអណ្តូងផងបានក៏វាល់ចែកគ្នាដែរ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងបើមិនគិតមើល ទំរាំតែលើកទំនប់ហ្នឹងហើយមនុស្សស្លាប់ច្រើនទេ?

វិនៈ ច្រើន ស្លាប់ច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ប្រហែលរាប់ពាន់នាក់មើលទៅ?

វិនៈ អ្វី! រាប់ពាន់រាប់ម៉ឺននោះ អាណាវ៉ៃចោល អាណាដែលបកមកវិញឈឺស្លាប់ ។ ខ្ញុំហ្នឹងវិសត្តិ ស្លាប់នឹងគេដែរហ្នឹង ដូចជាយាយចៃម យើងនៅនេះ ដល់យើងទៅវែកទៅចាញ់ស្រុកចាញ់ ស្រែមកដល់ឈឺ ហើយខ្ញុំបាក់មកដល់សព្វថ្ងៃអត់ដែលជាទេ ចេញពីហ្នឹងម៉ោយរហូត ។ ហើយខ្ញុំសង្កេតមើល អ្នកដែលវែកយ៉ាងម៉េចស្រែកខ្ញុំអត់មានអ្នកណាធាត់មួយណាទេ សុទ្ធតែ ស្តុមទាំងអស់ ដូចវាបាក់កម្លាំង ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ពេលចប់ហើយ ដូចជាប្រជាជនក្នុងភូមិយើងអត់មានរត់ឡើងភ្នំទេ មានឡើងខ្លះដែរឬក៏ ម៉េចដែលកាលហ្នឹង?

វិនៈ រត់ឡើងភ្នំអី?

វណ្ណៈ៖ រត់ទៅលិចទៅអី ពេលរៀតណាមចូលម៉ោងម៉ឺនអីមានរត់ទៅគេឯងទេ?

វិនៈ ទេ អត់មានរត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ នៅក្នុងភូមិ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ យើងប្រជាជនធម្មតា?

វិនៈ បា! អត់បានរត់បានអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ពេលអីចឹងទៅ មិនរត់នៅក្នុងភូមិហ្នឹង ៧៧ហ្នឹងនៅក្នុងភូមិឃុំហ្នឹង តើមានសភាពយ៉ាង ម៉េចដែរម៉ឺន?

វិនៈ កាលហ្នឹងអត់អីទេ ស្ងាត់ជ្រៀប ។

វណ្ណៈ៖ ហើយមានខាងខ្មែរក្រហមឡើងអ៊ុកឡុកអីទៀតទេ?

វិនៈ វាឡើងម៉ោយតែយប់ចេះ វាមកយកអ៊ុំវ៉ាន់រួចវាឆាប់បកទៅវិញ ឆ្លងផ្លូវទៅខាងនោះ វាធ្វើ បាបតែអ្នកខាងនោះទេ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងពេលហ្នឹងរៀតណាមម៉ោងក្នុងភូមិក្នុងអីចឹងទៅ?

វិនៈ បា! ដូចវាអត់ហ៊ានឆ្លងផ្លូវជាតិមួយនេះ វាលោតទៅខាងជើងផ្លូវជាតិ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹង៧៧ហ្នឹងមិនម៉ោយនៅក្នុងភូមិវិញ ហើយមិនរៀបការឆ្នាំណាដែរ?

វិនៈ ខ្ញុំការឆ្នាំ៨០ ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំ៨០ ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ មានភ្នែងមានអីអញ្ចឹងទៅ?

វិនៈ មានភ្នែងមេក្រូ ។

វណ្ណៈ៖ មានលុយចង់ដៃកាលហ្នឹង?

វិនៈ ចង់ដៃអង្ករ ចង់ដៃលុយខ្លះ កាលហ្នឹងគេដេញឲ្យបើកវត្ត ប្រពន្ធកាឡែង កាត់ប្រាប់ កាត់ថា ស្រុកជិតស្រួលហើយ នារីយុវជនកុំអាលទាន់យកប្តីថាអីចឹង កុំទាន់បើកវត្ត ស្រុកយើងបាន មេក្រូបានអ្នកបួសអ្នកចំលងវិញហើយ ខ្ញុំនៅតស៊ូដល់បានរបស់ខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ៖ អ្វី!អីចឹងនិយាយពីរឿងរៀបការ នៅក្នុងសម័យហ្នឹងគេមានបង្កឲ្យរៀបការទេ?

វិនៈ គ្មានពីណាបង្កទេ គ្រាន់តែស្រេចតែចិត្តយើងស្ម័គ្រខ្លួនយើង ។

វណ្ណៈ៖ អត់អីដែរ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែធ្វើការជាទំនេរ?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ អីចឹងមិនរស់មកដល់សព្វថ្ងៃនេះ តើនៅស្រុកភូមិនេះ តើប្រជាជនប្រកបមុខរបរធ្វើអីដែរ មិន?

វិនៈ ប្រជាជនធ្វើតែស្រែយើងហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើស្រែចំការអីចឹង?

វិនៈ បា! ធ្វើស្រែធ្វើចំការទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះមិនគិតថាសម័យខ្មែរក្រហមដូចជា ដែលធ្លាប់ធ្វើបាបប្រជាជនអីអីចឹង ហើយមកដល់ ឥឡូវមានគុណការកាត់ទោសអីចឹង តើមិនយល់ថា មានគុណការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមហ្នឹងជាការត្រឹមត្រូវដែរឬអត់?

វិនៈ ហើយ! បានទុកជាការត្រឹមត្រូវអីទេ ព្រោះតែវាកាចសាហាវចេះ មិនសមជាប់ជានេះទេ រាប់ជាសត្វនិរច្ចានទៅវិញ ។

វណ្ណៈ៖ អីចឹងមិនថាមានគុណការកាត់ទោសទាំងអស់ហ្នឹង ក៏ជាការត្រឹមត្រូវហើយមិន?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ៖ បាទ! ហើយសព្វថ្ងៃមិនដឹងថាពីណាខ្លះ កំពុងជាប់ឃុំនៅគុណការទេ?

វិនៈ មានលោកអីទេ សព្វថ្ងៃនិយាយមិនចាំទេ ។

វណ្ណៈ រាល់ថ្ងៃនេះ ខូច ប្រធានកុកទូលស្មែង កាត់ត្រូវបានកាត់ទោសហើយ ប៉ុន្តែនៅប្រហែលជា មិនដល់១ខែទៀតទេ ប្រកាសថាកាត់ត្រូវជាប់កុកប៉ុន្មានៗឆ្នាំម្តងទៀត ។ ព្រោះលើកមុនគេ កាត់ទោសកាត់ថា ឲ្យកាត់ជាប់កុក៣៥ឆ្នាំ ក្រោយមកទូទាត់ហើយនៅសល់ជាង១០ឆ្នាំ ហើយកាត់អត់សុខចិត្តទេ កាត់ទៅប្តឹងខ្លួនណាស់ឲ្យកាត់រួចខ្លួន ប៉ុន្តែគេបានជំនុំជំរះហើយ ប៉ុន្តែ នៅចេញសាលក្រមម្តងទៀត នឹងបិទសាលក្រមជាស្ថាពរតែម្តង ។ តែម្តងទៀតលែងតវ៉ាបាន ហើយតែប៉ុន្មានប៉ុណ្ណឹង?

វិនៈ បា!

វណ្ណៈ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំនេះដដែល គេត្រូវកាត់មេដឹកនាំធំៗចំនួន៤រូបទៀតមាន តានួន ជា តាខៀវ សំដែន តាអៀង សារី ប្រពន្ធអៀង សារី សព្វថ្ងៃហ្នឹងពួកកាត់មានរយចំនាស់ហើយ ដូចៗ ៧០ ជាង ៧០ ជាងហើយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងតុលាការហ្នឹងគេបានឃុំខ្លួនកាត់ ហើយគេកាត់ ទោសកាត់នៅក្នុងឆ្នាំនេះដែរ ។ អីចឹងមិនគិតថាកាត់ទោសរកយុត្តិធម៌ឲ្យប្រជាជនដែលបាន ស្លាប់ទៅហ្នឹង ជាកាតត្រឹមត្រូវឬក៏យ៉ាងម៉េច?

វិនៈ កាត់ហ្នឹងត្រឹមត្រូវហើយ ។

វណ្ណៈ បាទៗ! អីចឹងខ្ញុំអរគុណម៉ឺងច្រើនហើយម៉ឺង ។

វិនៈ បាៗ!

« ចប់ »